

Arrest

nr. 303 980 van 28 maart 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2 / 004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 7 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. HARDY.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten.

Op 8 maart 2022 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 8 juni 2023 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 9 oktober 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te hebben, tot de Igbo-etnie te behoren en het christelijke geloof aan te hangen. U verklaarde geboren te zijn in Dakata, Kano State. Hier woonde u met uw ouders, M. en D.U.; uw broers, C. en I.; en uw zus Ch.. Van 2007 tot 2010 studeerde u accountancy in Abia State. Op 27 juli 2014 kwam uw vader om bij een aanslag in de kerk van St. Johns in Nomansland. Gezien in die periode het geweld van de moslims en Boko Haram tegen de christenen te veel werd, verhuisde u samen met uw familie naar Sabon Gari in Kano. Toen u in Sabon Gari woonde werd u verliefd op een vrouw die zelf uit Islamitische kringen kwam. De familie van deze vrouw vond het echter niet ok dat jullie zouden trouwen. Op een dag, toen u op het werk was, kreeg u telefoon dat uw huis was aangevallen en dat er dingen in brand waren gestoken. Er werd bovendien in het Arabisch geschreven dat het verboden was voor een christen om met een moslim te trouwen. U werd door militairen naar de militaire barakken gebracht. Terwijl u daar verbleef, kwam een van de lokale chiefs om te zeggen dat het voor u en uw familie beter was om het noorden te verlaten en terug te gaan naar het oostelijke gedeelte. Eind 2019 verhuisde u vervolgens naar Orlu in Imo State met uw familie. Op 22 januari 2021 viel het Nigeriaanse leger Orlu binnen, maar werden ze in een hinderlaag gelokt door het Eastern Security Network (hierna ESN), de militaire tak van de Indigenous People of Biafra (hierna IPOB), een afscheidingsbeweging in het oostelijke deel van Nigeria. Uw broer C. was lid van de ESN. Op de 26e januari kwamen de overheidstroepen terug en vielen ze Orlu gewelddadig binnen. U hoorde overal geweerschoten en besloot met enkele vrienden te vluchten naar de bossen. U kwam terecht in een kamp waar andere gewapende mannen waren. Dit waren ook troepen van de ESN. Ze wilden dat jullie ook zouden meedoen in de strijd. Uzelf bleef hier een tijdje en moest op een bepaald moment zelf een INEC-kantoor – een kantoor van de kiescommissie – in brand gaan steken. Dit mislukte echter en twee weken later besloot u met enkele gelijkgestemden te ontsnappen. U slaagde erin onderkomen te vinden bij een boer. U legde hem uit wat er gebeurde. U mocht uw telefoon laden en nam contact op met een vriend uit de buurt, K.A.. Deze vertelde u dat uw huis verwoest was en dat ze uw zus hadden meegenomen en uw moeder hadden geslagen. Hierna besloot u incognito te blijven bij de boer. Op een dag kwamen er drie gewapende mannen naar de boerderij. Een van de mannen gooide een zwaard (cutlass) naar u. U vluchtte weg door het raam en vluchtte naar de bossen. U besloot weg te gaan. U verkreeg een visum om naar Oekraïne te reizen. Op 15 september 2021 reisde u naar Oekraïne. Op 1 maart 2022 vertrok u uit Oekraïne richting België. Op 6 maart 2022 kwam u aan in België. Op 8 maart 2022 diende u verzoek om internationale bescherming in te België. U legde ter ondersteuning van uw VIB verschillende documenten neer: zeven kopieën van foto's, een kopie van de overlijdensakte van uw vader, een verklaring die u aflegde over het overlijden van uw vader, een geboortecertificaat uit Nigeria, een identiteitscertificaat uit Nigeria, een bevestiging van uw adres in Nigeria, een document van Oekraïne en uw verblijfskaart uit Oekraïne.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, Nigeria, omdat u vreest dat u religieus vervolgd zal worden en dat u door de unknown gunmen / ESN zal vermoord worden omdat u geen lid wilde worden van hen.

Na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag betreffende de vluchtelingenstatus of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Op een asielzoeker rust immers de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

*Zo wordt er vooreerst gewezen op het feit dat u de asielautoriteiten bewust heeft willen misleiden door **kopieën van foto's** - die echter ook gewoon terug te vinden zijn via Google in verschillende nieuwsartikelen (zie administratief dossier) - neer te leggen die u vervolgens middels leugenachtige verklaringen poogde te koppelen aan uw relaas. Zo verklaarde u over de twee foto's waarop drie overleden kinderen op de grond liggen, dat dit cousins van u waren genaamd N., Chi. en Ek., die omkwamen in Orlu op het moment dat uw zus ook werd gekidnapt in Orlu (notities persoonlijk onderhoud, hierna NPO, p. 16). U stelde dat uw buur K. deze foto's nam en deze vervolgens ook opstuurde naar u, ongeveer drie maanden na de aanval op Orlu. De foto van de verbrande auto – met militairen rond – en het verbrande huis – waar mensen zich hebben verzameld rond het puin – koppelde u dan weer aan de plaats waar u verbleef in Sabon Gari, toen uw huis werd aangevallen. Deze foto's werden volgens u door de militairen genomen die u toen escorteerden (NPO,*

p. 17). De foto van het verlaten huis dat in puin ligt en de foto van de mensen die verspreid liggen over een weg zouden dan weer genomen zijn in uw estate in Orlu. De mensen die daar verspreid liggen over de weg zouden eveneens familieleden zijn van u (NPO, p. 17). Al deze foto's blijken echter terug te vinden op het internet in nieuwsartikelen die **totaal andere feiten** beschrijven. Zo is de foto van de verbrande auto – met militairen rond – eigenlijk een foto die genomen werd na een bomaanslag in Kaduna state op 23 juli 2014 – en dus niet in Sabon Gari in 2019, zoals u beweerde. De rest van de foto's zijn dan weer terug te vinden in de context van problemen in Plateau State, Benue State, Kogi State en Katsina State, veroorzaakt door bandieten en Fulani Herdsmen tussen 2013 en 2023 (zie administratief dossier). Deze foto's vatten dan ook geenszins de gebeurtenissen die u eraan toeschrijft, laat staan dat het als valabel bewijs voor de door u beschreven feiten zou kunnen aangenomen worden. **Integendeel, het feit dat u foto's uit verschillende nieuwsartikelen, gepubliceerd op openbare nieuwssites in de voorbije tien jaar, voorlegde en hieraan bedrieglijke verklaringen over uw eigen beweerde problemen in Nigeria koppelde, toont dan ook aan dat u allesbehalve heeft voldaan aan de medewerkingsplicht. Bijgevolg wordt uw algemene geloofwaardigheid bij voorbaat op fundamentele wijze onderuit gehaald. Bovendien ondermijnt het feit dat u zich genoodzaakt voelde om leugenachtige verklaringen af te leggen - ondersteund met frauduleus bewijs – bij voorbaat de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen in Kano State en Orlu op fundamentele wijze.**

Verder wordt er op gewezen dat uw verklaringen over uw verblijfplaatsen en die van uw familie bij de Belgische asielautoriteiten incoherent en niet doorleefd bleken.

Zo worden er vraagtekens geplaatst bij uw langdurig verblijf in Kano vanaf uw geboorte in 1990 tot 2019.

Zo wordt er op gewezen dat u niet kon verduidelijken waarom uw christelijke vader en moeder – die allebei Igbo waren en respectievelijk geboren werden in Lagos en in Enugu state (NPO, pp. 8-9) – zich in Kano bevonden en zelfs besloten daar hun gezin te stichten. Toen de dossierbehandelaar u tijdens het persoonlijke onderhoud bij het CGVS de vraag stelde waarom uw gezin zich in Kano State bevond stelde u niet te weten waarom precies, maar stelde u vaagweg dat uw grootvader een treinchauffeur was die van oost naar noord naar zuid ging en dat u dacht dat het ging om de zoektocht naar een beter leven (NPO, p. 11). Er kan nochtans verwacht worden van iemand die als christen opgroeit in een regio waar de Sharia de vigerende wetgeving is sinds 2000, in een land waar er grote delen zijn die wél overwegend christelijk zijn – delen waar zijn ouders bovendien vandaan komen –, dat deze enige interesse zou tonen in de redenen waarom hij zich niet in de herkomstregio van zijn ouders bevindt, maar wel in een regio waarin hij tot een etnische en religieuze minderheidsgroep behoort. Temeer gezien er sinds 2009 religieuze spanningen waren in het noorden van Nigeria – waaronder ook in Kano – door de opkomst van Boko Haram (zie administratief dossier). Het feit dat u er het gissen naar had waarom u zich in een landsdeel bevond waar u tot een etnische en religieuze minderheidsgroep behoorde is dan ook niet doorleefd en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw langdurig verblijf in Kano State.

Verder verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) dat u vanaf uw geboorte tot aan uw vertrek uit Kano in 2019 in Sabon Gari woonde (zie vragenlijst DVZ 10). Echter, tijdens uw persoonlijke onderhoud bij het CGVS verklaarde u dat u geboren werd in Dakata en hier woonde tot na het overlijden van uw vader op 27 juli 2014 bij een bomaanslag op de Saint Charles kerk in Nomansland (Sabon Gari) (NPO, p. 7). Het was maar na dit incident dat uw familie besloot om te verhuizen naar Sabon Gari (NPO, p. 6). Naast het feit dat deze verklaringen tegenstrijdig zijn, wordt er gewezen op het feit dat het allesbehalve serieus is om aan te nemen dat u en uw familie naar Sabon Gari zouden verhuizen “omdat het daar veiliger is voor christenen” nadat uw vader net is omgekomen bij een bomaanslag in Sabon Gari (zie administratief dossier). Het feit dat u dit beweerde is dan ook allesbehalve doorleefd en ondermijnt zowel de geloofwaardigheid van uw vader zijn overlijden bij deze bomaanslag alsook uw verhuis naar Sabon Gari die hier het directe gevolg van was. De geloofwaardigheid van het overlijden van uw vader bij deze bomaanslag in 2014 wordt verder ondermijnd door het feit dat u een geboortecertificaat neerlegde waarin te lezen valt dat uw vader D.U. op 6 juli 2021 nog een verklaring zou afgelegd hebben in het kader van dit attest – hoewel hij op dat moment zagezegd al zeven jaar dood was. Toen de dossierbehandelaar u hierop wees, bleek uw uitleg hiervoor dat de mensen in het noordelijke gedeelte niet zo ontwikkeld is als het westen van het land, dat ze daar niet zo goed zijn in Engels en er heel veel analfabeten zijn, wat waarschijnlijk de reden is waarom ze het zo schreven (NPO, p. 16). Dit is echter een blote bewering die de bovenstaande vastgestelde tegenstrijdigheid niet zomaar teniet kan doen. Gezien u geen coherente verklaringen aflegde over uw verblijf in Sabon Gari en er geen geloof wordt gehecht aan de reden voor uw verhuis naar Sabon Gari – namelijk het overlijden van uw vader bij de bomaanslag in Nomansland –, wordt er ook geen geloof gehecht aan uw verblijf in Sabon Gari na 2014.

Gezien uw verblijf in Sabon Gari na 2014 weinig geloofwaardig is, wordt de geloofwaardigheid van de door u beweerde vervolging – namelijk dat uw huis werd aangevallen omdat u met een moslimvrouw wenste te trouwen en dat u daarom Kano moest verlaten – daar eveneens ondermijnd. Temeer wanneer men bekijkt dat u frauduleuze documenten voorlegde om deze vervolgingsfeiten te bewijzen (zie eerder).

Daarnaast wordt er gewezen op het feit dat, gezien uw problemen in Sabon Gari de rechtstreekse aanleiding waren voor uw vertrek van Kano naar Orlu, er bij voorbaat vragen kunnen gesteld worden bij de manier waarop u terecht kwam in Orlu. Er wordt bovendien opgemerkt dat er niet kan ingezien worden waarom u en uw familie naar Orlu verhuisden in Imo State – waar u geen enkele affiliatie mee had. Immers legde u

documenten voor waaruit blijkt dat zowel u, uw moeder en uw vader afkomstig zijn uit Otampa, Isuikwuato LGA in Abia State. Bovendien woonde u reeds drie jaar in Abia state tijdens uw studies (NPO, p. 11). Toen de dossierbehandelaar u vroeg waarom u niet naar Abia State verhuisde - waar nochtans uw roots lagen en waar u reeds drie jaar had gewoond tijdens uw universiteitsjaren – antwoordde u **naast de kwestie** dat er op dat moment in Nsukka gevechten waren – wat in **Enugu State ligt en niet in Abia State** – en dat het daar niet veilig was (NPO, p. 15). Het feit dat u ontwijkend antwoordde wanneer u werd gevraagd waarom u eigenlijk in Orlu belandde – waar u geen enkele affiliatie mee had – en niet in Abia State – waar uw roots lagen en u reeds drie jaar woonde – ondermijnt nog eens het doorleefde karakter van uw verblijf in Orlu. Immers mag er verwacht worden dat u een logische verklaring zou geven waarom u naar een plaats zou trekken waar jullie als gezin geen enkele affiliatie mee hadden. Waar u een bewijs van domicilie neerlegde om te bewijzen dat u in Orlu woonde (uitgegeven op 27 april 2020), wordt er op gewezen dat er in dit document staat dat het werd opgesteld in Kano. Vooreerst is het gezien de federale staatsstructuur van Nigeria niet geloofwaardig dat een document dat betrekking heeft op een zaak in Imo State (waarin Orlu gelegen is) zou opgesteld worden in Kano State en niet in Imo State zelf. **Het feit dat u het ook nog eens nodig achtte om een frauduleus en gesolliciteerd document neer te leggen over uw woonplaats in Orlu, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw eigenlijk verblijf in Orlu dan ook nog verder. Bijgevolg worden ook de problemen die u in Orlu zou meegemaakt hebben met de ESN/unknown gunmen bij voorbaat ondermijnd.**

In deze context mag er bovendien nog opgemerkt worden dat het document niet strookt met uw verklaringen dat u Kano moest verlaten uit vrees voor religieuze vervolging. Immers kan er niet ingezien worden waarom u voor iets banaals als een bewijs van domicilie terug zou keren naar de plaats die u net ontvluchtte uit vrees voor religieuze vervolging. Naast het feit dat dit het gesolliciteerde karakter van dit document van uw domicilie in Orlu nog eens onderstreept, is ook dit nog eens nefast voor uw beweerde vrees voor religieuze vervolging, alsook voor uw algemene geloofwaardigheid.

De geloofwaardigheid van uw beweerde problemen in Orlu wordt verder ondermijnd door de verklaringen die u hierover aflegde bij de verschillende Belgische asielautoriteiten.

Zo bleken uw opeenvolgende verklaringen bij de Belgische asielautoriteiten over uw vrees voor vervolging door de unknown gunmen niet coherent, wat de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging door hen ondermijnt.

Immers stelde u in de vragenlijst van het CGVS dat u vreesde bij terugkeer naar Nigeria te worden vermoord. Dit omdat er in januari 2021 een grote crisis startte in uw regio, het oostelijke deel van Nigeria, waarbij iedereen werd vermoord en uw broers bovendien overleden. Tijdens het persoonlijke onderhoud bij het CGVS verklaarde u echter dat u bij terugkeer naar Nigeria vervolging vreesde vervolgd te worden door de unknown gunmen wat volgens uw verklaringen voorheen de ESN was – omdat u niet bij hun organisatie wilde en eerder zelfs was ontsnapt bij hen nadat u anderhalve maand – onder dwang – bij hen was geweest (NPO, pp. 14, 22). Hierbij valt op dat u in de vragenlijst van het CGVS expliciet gesteld had dat u nooit actief was bij een organisatie of dat een dergelijke affiliatie iets te maken had met uw vrees bij terugkeer naar Nigeria (vragenlijst CGVS, vraag 3). Iets wat u aan het begin van uw persoonlijke onderhoud bovendien nog eens bevestigde (NPO, p. 6). Aan het begin van dit persoonlijke onderhoud verklaarde u weliswaar dat u in de vragenlijst van het CGVS nog dieper wenste in te gaan op uw problemen, maar dat u werd gezegd dat u die kans zou hebben tijdens uw onderhoud bij het CGVS (NPO, p. 6). Dit kan echter niet als valabele uitleg worden aangenomen voor het feit waarom u expliciet nee antwoordde op de vraag of u ooit bij een organisatie actief was en of deze affiliatie iets te maken had met uw vrees bij terugkeer naar Nigeria. Immers koppelde u tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS zowel de problemen die ertoe leidden dat u Nigeria verliet alsook uw vrees bij terugkeer voor de unknown gunmen expliciet aan het feit dat u had geweigerd bij de ESN te komen (NPO, pp. 14, 22). Er mag dan ook verwacht worden dat u – wanneer u werd gevraagd naar uw affiliatie met bepaalde organisaties en de vrees die hiermee gepaard gaat – op zijn minst de ESN zou vermeld hebben – zelfs als u gevraagd werd door de dossierbehandelaar van de Dienst Vreemdelingenzaken om summier te zijn. **Het feit dat u hier echter helemaal geen melding van maakte – ondanks de expliciete vraag – ondermijnt de geloofwaardigheid van uw problemen met de ESN – alsook uw vrees bij terugkeer omwille van het feit dat u weigerde hen te vervoegen – dan ook bij voorbaat.**

Verder legde u incoherente verklaringen af over uw broers en zus, die nochtans een cruciale rol spelen in uw vervolging door de unknown gunmen.

Zo stelde u in de verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken – wanneer u werd gevraagd om uw broers en zussen op te lijsten – dat uw broers I. en C. heetten, respectievelijk geboren in 1991 in Kano en in 1997 in Jos (verklaring DVZ, vraag 17). Wanneer u tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS echter werd gevraagd naar uw broers en zussen, noemde u twee broers – C. en Chin. – en een zus – Ch. (NPO, p. 9). Vervolgens wees de dossierbehandelaar u er op dat u eerder sprak over een I., waarop u verduidelijkte dat dit de andere naam was van een van uw broers. Gevraagd wie dan I. was, antwoordde u eerst Chin. en corrigeerde u vervolgens naar C.. U verklaarde vervolgens ook dat C. – waarna u aanvulde met I. – werd geboren in Jos (NPO, p. 9). Later stelde u nog eens – als antwoord op de vraag welke broer nu precies bij de ESN ging – dat C. uw directe jongere broer was (NPO, p. 19). Op zich is het al frappant dat u geen

eenduidige verklaringen kon afleggen over de namen van uw broers, hun leeftijd en waar ze werden geboren. Temeer echter wanneer men beschouwt dat één van uw broers bij ESN zat en deze zich initieel opofferde zodat de rest van de familie werd gevrijwaard van problemen met de ESN. Bovendien verklaarde u expliciet dat de reden waarom u vervolgd zou worden door de unknown gunmen - de huidige naam van de ESN – was door het feit dat uw broer bij de ESN zat (NPO, p. 24). **Het lijkt dan ook dat het minste wat verwacht kan worden is dat u eenduidige verklaringen zou kunnen afleggen over wie welke broer is en wie bij de ESN ging.** Het feit dat u echter bij iedere vraag over uw broers leeftijden, geboorteplaatsen en namen van uw broers wisselde, zorgt ervoor dat u geen zicht kon bieden op welke broer nu daadwerkelijk bij de ESN zat. Gezien u dit niet kon, wordt geloofwaardigheid van de affiliatie van een van uw broers met de ESN dan ook ondermijnd. Gezien uzelf verklaarde dat uw vrees expliciet gekoppeld was aan zijn lidmaatschap, wordt de geloofwaardigheid van uw vrees voor de unknown gunmen verder ondermijnd.

Verder wordt er op gewezen dat u het in de vragenlijst van het CGVS eveneens naliet om de ontvoering van uw zus Ch. te vermelden (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Meer nog, u liet het zelf na om uw zus Ch. überhaupt te noemen wanneer u werd gevraagd naar uw broers en zussen (zie verklaring DVZ, vraag 17). Dit ondermijnt dan ook meteen de geloofwaardigheid van deze ontvoering, wat nochtans volgens uw eigen verklaringen het rechtstreekse gevolg was van uw ontsnapping uit het ESN-kamp (NPO, p. 11). Er mag verwacht worden dat u een significante gebeurtenis als de ontvoering van uw zus – als gevolg van uw ontsnapping – op zijn minst zou vernoemd hebben wanneer u werd gevraagd naar de zaken die u ertoe hadden aangezet om het land te verlaten. Het feit dat u het naliet om een dermate significante gebeurtenis te benoemen ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van deze ontvoering, alsook uw algemene geloofwaardigheid. Bovendien wordt ook de geloofwaardigheid van uw vrees voor de unknown gunmen verder ondermijnd door het feit dat er geen geloof wordt gehecht aan deze ontvoering.

Het feit dat u geen coherente verklaringen wist af te leggen over uw broers en zus – ondanks de cruciale rol die ze spelen in uw eigen vervolgingsverhaal – ondermijnt de geloofwaardigheid van uw problemen met én vrees voor de unknown gunmen (ESN) dan ook verder.

Er wordt in deze context nog gewezen op het feit dat u ook incoherente verklaringen aflegde over uw moeder. Zo stelde u in de verklaring van de DVZ dat uw moeder op dit moment in Isuikwato verbleef (vragenlijst DVZ, vraag 13), waar u tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS stelde dat ze voor zover u wist in Orlu was (NPO, p. 9). U had immers al geen contact meer gehad met haar sinds uw vertrek uit Nigeria. Indien dit het geval was, kan er echter niet worden ingezien, waarom u initieel had verklaard dat ze in Isuikwato woonde. Naast het feit dat bovenstaande vaststellingen verschillende verklaringen over de vervolging die u en uw familie ondergingen ondermijnen, mag er ook gewezen worden op het feit dat u allesbehalve een helder beeld van uw huidige familiale situatie heeft aangeboden, wat nogmaals ingaat tegen de medewerkingsplicht.

Verder bleken uw verklaringen over uw gedrag in Orlu tijdens de confrontaties tussen ESN en het leger in januari 2021 niet aannemelijk en inconsistent.

Zo stelde u dat jullie op 22 januari 2021 het nieuws kregen dat het Nigeriaanse leger Orlu aanviel, maar dat de ESN erin slaagde om hen weg te sturen. U verklaarde dat u hier geen verder geen graten in zag (NPO, p. 19). U stelde dat er vervolgens, op de middag van 26 januari 2021 geweren en luchtaanvallen waren, dat er rook was overal en dat u op dat moment een spel aan het spelen was met enkele vrienden. Jullie besloten samen naar de bossen te lopen (NPO, p. 19). De dossierbehandelaar wees u er vervolgens op dat het vreemd was dat u niets zou gedaan hebben, dat u niet gealarmeerd was na het nieuws van 22 januari 2021 – namelijk dat het leger de lokale militie waar uw broer lid van was aanviel, maar werd teruggeslagen. U stelde dat u op dat moment hoorde dat het een gerucht was van iets dat in een andere community gebeurde. Vervolgens ging u verder dat het de nacht van 25-26 januari 2021 was dat de aanval gebeurde en dat u op dat moment gewoon uw normale zaken deed. Vervolgens werd gevraagd wat de namen van de mensen waren die met u meeliepen, waarop u zei dat u het niet wist, dat u gewoon wist dat het mensen waren die hetzelfde dialect spraken (NPO, p. 20). Nochtans had u eerder verklaard dat de mensen waarmee u wegliep vrienden waren waarmee u op dat moment een spel speelde. Het mag duidelijk zijn dat u inconsistente verklaringen aflegde over verschillende elementen tijdens deze gebeurtenis. Zo stelde u initieel dat het in de middag van 26 januari was, waar u niet veel later verklaarde dat het in de nacht van 25 op 26 januari was. Het lijkt nochtans dat u consistente verklaringen zou kunnen afleggen over het moment van de dag waarop deze aanval gebeurde. Verder verklaarde u initieel dat u met vrienden een spel aan het spelen was en dat u met hen naar het bos liep, terwijl u later dan geen enkele naam van de mensen waarmee u naar het kamp liep kon noemen. Bovendien is het weinig aannemelijk dat u zich in Orlu zou bevinden en zou horen over het feit dat de militairen een gewapende confrontatie met ESN verloren – de militie waar uw broer bij zit – en dat dit geen enkele zorg zou oproepen bij u. **De inconsistente en weinig aannemelijke verklaringen die u aflegde over uw gedrag tijdens de gebeurtenissen in Orlu roepen dan ook nogmaals vragen op bij uw eigenlijke aanwezigheid in Orlu op het moment van deze confrontaties tussen de ESN en het Nigeriaanse leger.** Indien u niet aanwezig was tijdens deze incidenten, kan er bovendien geen geloof worden gehecht aan uw vlucht uit Orlu, uw latere rekrutering door de ESN, uw vlucht van de ESN. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw vrees voor de unknown gunmen ook weer verder ondermijnd.

Daarnaast wordt er nog op gewezen dat u uw vrees voor unknown gunmen allesbehalve concreet wist te maken.

Zo werd u gevraagd wie u precies vreesde bij terugkeer naar Nigeria, waarop u in algemene bewoordingen antwoordde dat u de unknown gunmen vreesde omdat ze overal spionnen zitten hebben alsook mensen die bij de inlichtingendienst zitten. U stelde dat u hen niet kon kennen, maar dat zij jou wel kennen en dat ze u overal zouden kunnen vinden (NPO, p. 14). Wanneer de dossierbehandelaar vervolgens wenste te weten wat er precies met u zou gebeuren indien u naar Lagos of Abuja zou gaan, antwoordde u met blote beweringen dat dit hetzelfde was en dat ze overal mensen hebben, mensen die bij de officiële overheid zitten, mensen van andere landen, politici die hun voordelen halen uit deze opstand (NPO, p. 14). U verwees wel naar een voorbeeld dat u eerder aanhaalde, namelijk dat een man waarmee u samen ontsnapte uit het ESN-kamp – E.S.C. – werd vermoord bij terugkomst in Ogun State (NPO, p. 12). Er wordt op gewezen dat u hier op geen enkele manier een bewijs van neerlegde – en dit dus eveneens een blote bewering is – terwijl u dit wel via sociale media vernam en bijgevolg wel in de mogelijkheid was om bewijzen neer te leggen. Het frappeert des te meer dat u geen bewijzen neerlegde van deze zogenaamde moord op een beweerd lotgenoot – hoewel u volgens uw eigen verklaringen wel in de mogelijkheid was om deze neer te leggen – wanneer men beschouwt dat u het wel opportuun vond om verschillende foto's van andere gebeurtenissen neer te leggen die geenszins de feiten vatten die u eraan toeschreef. Dit blijft dan ook louter een blote bewering waaraan geen geloof wordt gehecht. Wanneer de dossierbehandelaar later vroeg waarom u dacht dat de ESN/IPOB/unknown gunmen u nog steeds zouden zoeken, antwoordde u dat ze over de steden en de staten heen mensen hebben die voor hen werken en de lijsten hebben met doelen (NPO, p. 21). Wanneer de dossierbehandelaar u vervolgens wees op het feit dat het eigenlijke doel – volgens uw eigen beweringen – van de ESN/IPOB/unknown gunmen was om een onafhankelijke republiek van Biafra te verkrijgen en het hem bijgevolg sterk leek dat ze zich zouden bezig houden met het afschuimen van allerlei andere regio's op zoek naar enkelingen die zich niet wensen aan te sluiten bij de ESN, antwoordde u naast de kwestie en nietszeggend dat u gewoon bij hen moest omdat uw broer goed diende, u van een bekende worstelaarsfamilie kwam, dat ze spioneerden voor precieze mensen of politiciers en dat het hetzelfde systeem is zoals Boko Haram en ISIS. Toen de dossierbehandelaar nogmaals wees op het feit dat het niet logisch is dat een afscheidingsgroep met een tekort aan manschappen – gezien ze overgaan op gedwongen rekrutering – zoveel moeite zou doen om een persoon op te sporen terwijl dit niets hielp bij hun eigenlijke doel, antwoordde u dat dit was omdat ze dan aan anderen kunnen tonen wat er gebeurt als je niet gehoorzaam bent, omdat het een probleem was dat u als Igbo man niet voor de Igbo zaak vocht – dat het geen probleem zou geweest zijn als u een Hausa was – en dat ze je overal zouden vinden omdat er een netwerk overal in het land is. Eens te meer verviel u dus in blote beweringen die u op geen enkele manier kon staven.

Gezien u op geen enkele manier wist te concretiseren waarom de unknown gunmen u überhaupt zouden viseren en u steeds weer verviel in gratuite beweringen die u hoegenaamd niet kon staven, wordt de geloofwaardigheid van uw vrees nogmaals gerelativeerd.

Ter volledigheid wordt er nog gewezen op het feit dat u met een studentenvisum voor Oekraïne en een geldig paspoort op legale wijze naar Oekraïne reisde. Het feit dat u deze administratie allemaal kon regelen ondanks de problemen die u beweerde te hebben – het feit dat u moest onderduiken voor de ESN die overal spionnen hebben –, relativeert de geloofwaardigheid van uw problemen nogmaals.

Uit bovenstaande mag het dan ook duidelijk zijn dat u allesbehalve wist te overtuigen dat u daadwerkelijk problemen kende in Orlu met de ESN/unknown gunmen en dat u bij terugkeer naar Nigeria vervolging dient te vrezen van deze groep.

Wat betreft uw vrees voor religieuze vervolging, namelijk dat het nergens veilig zou zijn voor u omdat u gelooft wat u gelooft (NPO, p. 14, 24), wordt er gewezen op het feit dat u geen specifieke vrees voor vervolging aanhaalde. Daarnaast blijkt uit uw verklaringen ook dat u na uw vertrek uit Kano geen problemen meer zou gekend hebben omwille van uw religieuze overtuiging. Bovendien werd al gewezen op de ongeloofwaardigheid van de vervolging die u zou ondergaan hebben in Kano omwille van uw geloof waardoor de geloofwaardigheid van uw vrees voor religieuze vervolging reeds ernstig wordt ondermijnd (zie boven).

De documenten die u voorlegde ter ondersteuning van uw VZ kunnen geen verandering brengen in de hierboven gemaakte vaststellingen. Wat betreft de Oekraïense verblijfvergunning die u voorlegde, wordt opgemerkt dat deze hoogstens uw identiteit kan aantonen, dewelke hier niet in twijfel wordt getrokken. Wat betreft het document dat u neerlegde over uw woonplaats in Oekraïne wordt er opgemerkt dat deze hoogstens bewijst dat u in Oekraïne een domicilie had. Uw geboorteakte kan dan weer hoogstens aantonen waar u werd geboren, dat u geboren bent in Kano en uw roots heeft in Otampa, Isuikwuato, Abia state – wat eveneens niet in twijfel wordt getrokken. Ook uw bewijs van identificatie kan hoogstens uw identiteit en uw herkomststreek – Isuikwuato – aantonen, wat eveneens niet in twijfel wordt getrokken. Verder werd er reeds vastgesteld dat de kopieën van de foto's die u voorlegde foto's zijn die u nam uit nieuwsartikelen die openbaar beschikbaar zijn op het internet en die op geen enkele manier gelieerd zijn aan uw eigen problemen – hoewel u op leugenachtige wijze beweerde van wel. Gezien u met deze documenten de asielautoriteiten probeerde voor te liegen, mogen er bij voorbaat ook vraagtekens geplaatst worden bij de authenticiteit van de andere documenten die u neerlegde. Waar u een verklaring van uw moeder en een verklaring van uzelf voorlegde over het overlijden van uw vader, wordt er op gewezen dat er reeds twijfels werden geplaatst bij uw verklaringen over het overlijden van uw vader bij de bomaanslag in Kano state op 27

juli 2014 (zie eerder). Bovendien wordt er opgemerkt dat er in uw land van herkomst Nigeria een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Nigeriaanse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas (zie administratief dossier). Hetzelfde geldt voor het document dat u neerlegde betreffende de bevestiging van uw adres. Ook werd eerder reeds gewezen op het gesolliciteerde karakter van dit document en kan dit de geloofwaardigheid van uw verblijf in Orlu dan ook niet herstellen – integendeel.

Er wordt verder gewezen op het feit dat, naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend kan worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-nigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De **overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja** zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaten Kano State – waar u beweerde te zijn geboren – en Abia State – waar u vandaan komt en studeerde – actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaten Kano State en Abia State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 16 juni 2023. Op 22 juni maakte u via uw raadspersoon opmerkingen over. Deze bleken echter voornamelijk een herbevestiging van wat er te lezen viel in de notities van het persoonlijke onderhoud. De eigenlijke toevoegingen die u deed waren de volgende: u merkte op dat uw vader omkwam in Saint Charles catholic church Normanland Kano en niet Saint Johns, zoals neergeschreven in de notities (NPO, p. 8). Verder verklaarde u dat u na uw job bij indomi noodles in Bua cement factory werkte (NPO, p. 12). U verklaarde dat u niet wist wanneer de ESN werd gevormd omdat u geen interesse had in hen – wat frappeert gezien de unknown gunmen volgens uw beweringen voortkwamen uit de ESN uw primaire vervolgers zijn (NPO, p. 19). Verder voegde u toe dat u nergens had verklaard dat uw moeder was overleden of dat ze dood was. U wist enkel niets van haar huidige woonplaats en zei dat u geen communicatie met haar had omdat u werd gevraagd om onder de radar te blijven. Deze opmerkingen doen niets af aan de eerder gemaakte vaststellingen. Meer nog, uw uitspraak over uw desinteresse in de ESN roept nogmaals vragen op bij uw beweerde vrees, gezien er toch enige interesse mag verwacht worden van iemand die verplicht gerekruteerd wordt door de ESN, de voormalige militie waar zijn broer zou bijgezet hebben.

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst, Nigeria, omdat u vreest dat u religieus vervolgd zal

worden en dat u door de unknown gunmen zal vermoord worden omdat u geen lid wilde worden van hen.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op een appreciatiefout, alsook op de schending van de artikelen 48/3 tot en met 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

2.3. Verzoeker voegt de volgende stukken bij zijn verzoekschrift (zie inventaris bij het verzoekschrift):

“3. Copie van verzoekers paspoort;

4. Statutory declaration of age, 15.01.2007;”

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker verklaart Nigeria te zijn ontvlucht omdat hij zich diende aan te sluiten bij het *Eastern Security Network* (hierna: ESN)/de *unknown gunmen*, waar ook zijn broer lid van was. Tevens vreest hij vervolging omwille van zijn christelijke geloofsovertuiging. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

5.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan

verzoekers vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat:

(i) verzoeker de asielinstanties trachtte te misleiden door het voorleggen van foto's van nieuwswebsites over andere feiten en deze te koppelen aan zijn eigen vluchtrelaas, hetgeen afbreuk doet aan zowel verzoekers algehele geloofwaardigheid als aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas:

*“Zo wordt er vooreerst gewezen op het feit dat u de asielautoriteiten bewust heeft willen misleiden door **kopieën van foto's** - die echter ook gewoon terug te vinden zijn via Google in verschillende nieuwsartikelen (zie administratief dossier) - neer te leggen die u vervolgens middels leugenachtige verklaringen poogde te koppelen aan uw relaas. Zo verklaarde u over de twee foto's waarop drie overleden kinderen op de grond liggen, dat dit cousins van u waren genaamd N., Chi. en Ek., die omkwamen in Orlu op het moment dat uw zus ook werd gekidnapt in Orlu (notities persoonlijk onderhoud, hierna NPO, p. 16). U stelde dat uw buur K. deze foto's nam en deze vervolgens ook opstuurde naar u, ongeveer drie maanden na de aanval op Orlu. De foto van de verbrande auto – met militairen rond – en het verbrande huis – waar mensen zich hebben verzameld rond het puin – koppelde u dan weer aan de plaats waar u verbleef in Sabon Gari, toen uw huis werd aangevallen. Deze foto's werden volgens u door de militairen genomen die u toen escorteerden (NPO, p. 17). De foto van het verlaten huis dat in puin ligt en de foto van de mensen die verspreid liggen over een weg zouden dan weer genomen zijn in uw estate in Orlu. De mensen die daar verspreid liggen over de weg zouden eveneens familieleden zijn van u (NPO, p. 17). Al deze foto's blijken echter terug te vinden op het internet in nieuwsartikelen die **totaal andere feiten** beschrijven. Zo is de foto van de verbrande auto – met militairen rond – eigenlijk een foto die genomen werd na een bomaanslag in Kaduna state op 23 juli 2014 – en dus niet in Sabon Gari in 2019, zoals u beweerde. De rest van de foto's zijn dan weer terug te vinden in de context van problemen in Plateau State, Benue State, Kogi State en Katsina State, veroorzaakt door bandieten en Fulani Herdsmen tussen 2013 en 2023 (zie administratief dossier). Deze foto's vatten dan ook geenszins de gebeurtenissen die u eraan toeschrijft, laat staan dat het als valabel bewijs voor de door u beschreven feiten zou kunnen aangenomen worden. **Integendeel, het feit dat u foto's uit verschillende nieuwsartikelen, gepubliceerd op openbare nieuwssites in de voorbije tien jaar, voorlegde en hieraan bedrieglijke verklaringen over uw eigen beweerde problemen in Nigeria koppelde, toont dan ook aan dat u allesbehalve heeft voldaan aan de medewerkingsplicht. Bijgevolg wordt uw algemene geloofwaardigheid bij voorbaat op fundamentele wijze onderuit gehaald. Bovendien ondermijnt het feit dat u zich genoodzaakt voelde om leugenachtige verklaringen af te leggen - ondersteund met frauduleus bewijs – bij voorbaat de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen in Kano State en Orlu op fundamentele wijze.**”;*

(ii) geen geloof kan worden gehecht aan het verblijf van verzoeker en zijn familie als christenen in het overwegend islamitische Kano State, waar reeds sedert 2000 de sharia van kracht is, terwijl zijn ouders uit Lagos en Enugu State afkomstig zijn, hetgeen des te meer klemt daar verzoeker tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over zijn verblijf in Sabon Gari, waardoor de geloofwaardigheid van de voorgehouden vervolgingsfeiten, die zich daar zouden hebben voorgedaan, eveneens wordt ondermijnd:

“Verder wordt er op gewezen dat uw verklaringen over uw verblijfplaatsen en die van uw familie bij de Belgische asielautoriteiten incoherent en niet doorleefd bleken.

Zo worden er vraagtekens geplaatst bij uw langdurig verblijf in Kano vanaf uw geboorte in 1990 tot 2019.

Zo wordt er op gewezen dat u niet kon verduidelijken waarom uw christelijke vader en moeder – die allebei Igbo waren en respectievelijk geboren werden in Lagos en in Enugu state (NPO, pp. 8-9) – zich in Kano bevonden en zelfs besloten daar hun gezin te stichten. Toen de dossierbehandelaar u tijdens het persoonlijke onderhoud bij het CGVS de vraag stelde waarom uw gezin zich in Kano State bevond stelde u niet te weten waarom precies, maar stelde u vaagweg dat uw grootvader een treinchauffeur was die van oost naar noord naar zuid ging en dat u dacht dat het ging om de zoektocht naar een beter leven (NPO, p. 11). Er kan nochtans verwacht worden van iemand die als christen opgroeit in een regio waar de Sharia de vigerende wetgeving is sinds 2000, in een land waar er grote delen zijn die wél overwegend christelijk zijn – delen waar zijn ouders bovendien vandaan komen –, dat deze enige interesse zou tonen in de redenen waarom hij zich niet in de herkomstregio van zijn ouders bevindt, maar wel in een regio waarin hij tot een etnische en religieuze minderheidsgroep behoort. Temeer gezien er sinds 2009 religieuze spanningen waren in het noorden van Nigeria – waaronder ook in Kano – door de opkomst van Boko Haram (zie administratief dossier). Het feit dat u er het gissen naar had waarom u zich in een landsdeel bevond waar u tot een etnische en religieuze minderheidsgroep behoorde is dan ook niet doorleefd en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw langdurig verblijf in Kano State.

Verder verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) dat u vanaf uw geboorte tot aan uw vertrek uit Kano in 2019 in Sabon Gari woonde (zie vragenlijst DVZ 10). Echter, tijdens uw persoonlijke onderhoud bij het CGVS verklaarde u dat u geboren werd in Dakata en hier woonde tot na het overlijden van uw vader op 27 juli 2014 bij een bomaanslag op de Saint Charles kerk in Nomansland (Sabon Gari) (NPO, p. 7). Het was maar na dit incident dat uw familie besloot om te verhuizen naar Sabon Gari (NPO, p. 6). Naast

het feit dat deze verklaringen tegenstrijdig zijn, wordt er gewezen op het feit dat het allesbehalve serieus is om aan te nemen dat u en uw familie naar Sabon Gari zouden verhuizen “omdat het daar veiliger is voor christenen” nadat uw vader net is omgekomen bij een bomaanslag in Sabon Gari (zie administratief dossier). Het feit dat u dit beweerde is dan ook allesbehalve doorleefd en ondermijnt zowel de geloofwaardigheid van uw vader zijn overlijden bij deze bomaanslag alsook uw verhuis naar Sabon Gari die hier het directe gevolg van was. De geloofwaardigheid van het overlijden van uw vader bij deze bomaanslag in 2014 wordt verder ondermijnd door het feit dat u een geboortecertificaat neerlegde waarin te lezen valt dat uw vader D.U. op 6 juli 2021 nog een verklaring zou afgelegd hebben in het kader van dit attest – hoewel hij op dat moment zagezegd al zeven jaar dood was. Toen de dossierbehandelaar u hierop wees, bleek uw uitleg hiervoor dat de mensen in het noordelijke gedeelte niet zo ontwikkeld is als het westen van het land, dat ze daar niet zo goed zijn in Engels en er heel veel analfabeten zijn, wat waarschijnlijk de reden is waarom ze het zo schreven (NPO, p. 16). Dit is echter een blote bewering die de bovenstaande vastgestelde tegenstrijdigheid niet zomaar teniet kan doen. Gezien u geen coherente verklaringen aflegde over uw verblijf in Sabon Gari en er geen geloof wordt gehecht aan de reden voor uw verhuis naar Sabon Gari – namelijk het overlijden van uw vader bij de bomaanslag in Nomansland –, wordt er ook geen geloof gehecht aan uw verblijf in Sabon Gari na 2014.

Gezien uw verblijf in Sabon Gari na 2014 weinig geloofwaardig is, wordt de geloofwaardigheid van de door u beweerde vervolging – namelijk dat uw huis werd aangevallen omdat u met een moslimvrouw wenste te trouwen en dat u daarom Kano moest verlaten – daar eveneens ondermijnd. Temeer wanneer men bekijkt dat u frauduleuze documenten voorlegde om deze vervolgingsfeiten te bewijzen (zie eerder).”;

(iii) verzoeker evenmin aannemelijk maakt dat hij naar Orlu in Imo State verhuisde, waardoor tevens de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden problemen met het ESN/de *unknown gunmen* aldaar op de helling komt te staan, temeer daar geen bewijswaarde kan worden toegekend aan het door verzoeker voorgelegde domiciliebewijs inzake zijn verblijf in Orlu:

“Daarnaast wordt er gewezen op het feit dat, gezien uw problemen in Sabon Gari de rechtstreekse aanleiding waren voor uw vertrek van Kano naar Orlu, er bij voorbaat vragen kunnen gesteld worden bij de manier waarop u terecht kwam in Orlu. Er wordt bovendien opgemerkt dat er niet kan ingezien worden waarom u en uw familie naar Orlu verhuisden in Imo State – waar u geen enkele affiliatie mee had. Immers legde u documenten voor waaruit blijkt dat zowel u, uw moeder en uw vader afkomstig zijn uit Otampa, Isuikwuato LGA in Abia State. Bovendien woonde u reeds drie jaar in Abia state tijdens uw studies (NPO, p. 11). Toen de dossierbehandelaar u vroeg waarom u niet naar Abia State verhuisde - waar nochtans uw roots lagen en waar u reeds drie jaar had gewoond tijdens uw universiteitsjaren – antwoordde u **naast de kwestie** dat er op dat moment in Nsukka gevechten waren – wat in **Enugu State ligt en niet in Abia State** – en dat het daar niet veilig was (NPO, p. 15). Het feit dat u ontwijkend antwoordde wanneer u werd gevraagd waarom u eigenlijk in Orlu belandde – waar u geen enkele affiliatie mee had – en niet in Abia State – waar uw roots lagen en u reeds drie jaar woonde – ondermijnt nog eens het doorleefde karakter van uw verblijf in Orlu. Immers mag er verwacht worden dat u een logische verklaring zou geven waarom u naar een plaats zou trekken waar jullie als gezin geen enkele affiliatie mee hadden. Waar u een bewijs van domicilie neerlegde om te bewijzen dat u in Orlu woonde (uitgegeven op 27 april 2020), wordt er op gewezen dat er in dit document staat dat het werd opgesteld in Kano. Vooreerst is het gezien de federale staatsstructuur van Nigeria niet geloofwaardig dat een document dat betrekking heeft op een zaak in Imo State (waarin Orlu gelegen is) zou opgesteld worden in Kano State en niet in Imo State zelf. **Het feit dat u het ook nog eens nodig achtte om een frauduleus en gesolliciteerd document neer te leggen over uw woonplaats in Orlu, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw eigenlijk verblijf in Orlu dan ook nog verder. Bijgevolg worden ook de problemen die u in Orlu zou meegemaakt hebben met de ESN/unknown gunmen bij voorbaat ondermijnd.**

In deze context mag er bovendien nog opgemerkt worden dat het document niet strookt met uw verklaringen dat u Kano moest verlaten uit vrees voor religieuze vervolging. Immers kan er niet ingezien worden waarom u voor iets banaals als een bewijs van domicilie terug zou keren naar de plaats die u net ontvluchtte uit vrees voor religieuze vervolging. Naast het feit dat dit het gesolliciteerde karakter van dit document van uw domicilie in Orlu nog eens onderstreept, is ook dit nog eens nefast voor uw beweerde vrees voor religieuze vervolging, alsook voor uw algemene geloofwaardigheid.”;

(iv) verzoeker incoherente verklaringen aflegde over zijn voorgehouden problemen met het ESN/de *unknown gunmen*:

“De geloofwaardigheid van uw beweerde problemen in Orlu wordt verder ondermijnd door de verklaringen die u hierover aflegde bij de verschillende Belgische asielautoriteiten.

[...]

Verder legde u incoherente verklaringen af over uw broers en zus, die nochtans een cruciale rol spelen in uw vervolging door de *unknown gunmen*.

Zo stelde u in de verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken – wanneer u werd gevraagd om uw broers en zussen op te lijsten – dat uw broers I. en C. heetten, respectievelijk geboren in 1991 in Kano en in 1997 in Jos (verklaring DVZ, vraag 17). Wanneer u tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS echter werd gevraagd naar uw broers en zussen, noemde u twee broers – C. en Chin. – en een zus – Ch. (NPO, p. 9). Vervolgens wees de dossierbehandelaar u er op dat u eerder sprak over een I., waarop u verduidelijkte dat dit de andere naam was van een van uw broers. Gevraagd wie dan I. was, antwoordde u eerst Chin. en corrigeerde u vervolgens naar C.. U verklaarde vervolgens ook dat C. – waarna u aanvulde met I. – werd geboren in Jos (NPO, p. 9). Later stelde u nog eens – als antwoord op de vraag welke broer nu precies bij de ESN ging – dat C. uw directe jongere broer was (NPO, p. 19). Op zich is het al frappant dat u geen eenduidige verklaringen kon afleggen over de namen van uw broers, hun leeftijd en waar ze werden geboren. Temeer echter wanneer men beschouwt dat één van uw broers bij ESN zat en deze zich initieel opofferde zodat de rest van de familie werd gevrijwaard van problemen met de ESN. Bovendien verklaarde u expliciet dat de reden waarom u vervolgd zou worden door de unknown gunmen - de huidige naam van de ESN – was door het feit dat uw broer bij de ESN zat (NPO, p. 24). **Het lijkt dan ook dat het minste wat verwacht kan worden is dat u eenduidige verklaringen zou kunnen afleggen over wie welke broer is en wie bij de ESN ging.** Het feit dat u echter bij iedere vraag over uw broers leeftijden, geboorteplaatsen en namen van uw broers wisselde, zorgt ervoor dat u geen zicht kon bieden op welke broer nu daadwerkelijk bij de ESN zat. Gezien u dit niet kon, wordt geloofwaardigheid van de affiliatie van een van uw broers met de ESN dan ook ondermijnd. Gezien uzelf verklaarde dat uw vrees expliciet gekoppeld was aan zijn lidmaatschap, wordt de geloofwaardigheid van uw vrees voor de unknown gunmen verder ondermijnd.

Verder wordt er op gewezen dat u het in de vragenlijst van het CGVS eveneens naliet om de ontvoering van uw zus Ch. te vermelden (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Meer nog, u liet het zelf na om uw zus Ch. überhaupt te noemen wanneer u werd gevraagd naar uw broers en zussen (zie verklaring DVZ, vraag 17). Dit ondermijnt dan ook meteen de geloofwaardigheid van deze ontvoering, wat nochtans volgens uw eigen verklaringen het rechtstreekse gevolg was van uw ontsnapping uit het ESN-kamp (NPO, p. 11). Er mag verwacht worden dat u een significante gebeurtenis als de ontvoering van uw zus – als gevolg van uw ontsnapping – op zijn minst zou vernoemd hebben wanneer u werd gevraagd naar de zaken die u ertoe hadden aangezet om het land te verlaten. Het feit dat u het naliet om een dermate significante gebeurtenis te benoemen ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van deze ontvoering, alsook uw algemene geloofwaardigheid. Bovendien wordt ook de geloofwaardigheid van uw vrees voor de unknown gunmen verder ondermijnd door het feit dat er geen geloof wordt gehecht aan deze ontvoering.

Het feit dat u geen coherente verklaringen wist af te leggen over uw broers en zus – ondanks de cruciale rol die ze spelen in uw eigen vervolgingsverhaal – ondermijnt de geloofwaardigheid van uw problemen met én vrees voor de unknown gunmen (/ESN) dan ook verder.

Er wordt in deze context nog gewezen op het feit dat u ook incoherente verklaringen aflegde over uw moeder. Zo stelde u in de verklaring van de DVZ dat uw moeder op dit moment in Isuikwato verbleef (vragenlijst DVZ, vraag 13), waar u tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS stelde dat ze voor zover u wist in Orlu was (NPO, p. 9). U had immers al geen contact meer gehad met haar sinds uw vertrek uit Nigeria. Indien dit het geval was, kan er echter niet worden ingezien, waarom u initieel had verklaard dat ze in Isuikwato woonde. Naast het feit dat bovenstaande vaststellingen verschillende verklaringen over de vervolging die u en uw familie ondergingen ondermijnen, mag er ook gewezen worden op het feit dat u allesbehalve een helder beeld van uw huidige familiale situatie heeft aangeboden, wat nogmaals ingaat tegen de medewerkingsplicht.”

(v) verzoeker onaannemelijke en incoherente verklaringen aflegde over (zijn gedrag tijdens) de confrontaties tussen het ESN en het Nigeriaanse leger in januari 2021 in Orlu:

“Verder bleken uw verklaringen over uw gedrag in Orlu tijdens de confrontaties tussen ESN en het leger in januari 2021 niet aannemelijk en inconsistent.

Zo stelde u dat jullie op 22 januari 2021 het nieuws kregen dat het Nigeriaanse leger Orlu aanviel, maar dat de ESN erin slaagde om hen weg te sturen. U verklaarde dat u hier geen verder geen graten in zag (NPO, p. 19). U stelde dat er vervolgens, op de middag van 26 januari 2021 geweren en luchtaanvallen waren, dat er rook was overal en dat u op dat moment een spel aan het spelen was met enkele vrienden. Jullie besloten samen naar de bossen te lopen (NPO, p. 19). De dossierbehandelaar wees u er vervolgens op dat het vreemd was dat u niets zou gedaan hebben, dat u niet gealarmeerd was na het nieuws van 22 januari 2021 – namelijk dat het leger de lokale militie waar uw broer lid van was aanviel, maar werd teruggeslagen. U stelde dat u op dat moment hoorde dat het een gerucht was van iets dat in een andere community gebeurde. Vervolgens ging u verder dat het de nacht van 25-26 januari 2021 was dat de aanval gebeurde en dat u op dat moment gewoon uw normale zaken deed. Vervolgens werd gevraagd wat de namen van de mensen waren die met u meeliepen, waarop u zei dat u het niet wist, dat u gewoon wist dat het mensen waren die hetzelfde dialect spraken (NPO, p. 20). Nochtans had u eerder verklaard dat de mensen waarmee u wegliep vrienden waren waarmee u op dat moment een spel speelde. Het mag duidelijk zijn dat u inconsistente verklaringen aflegde over verschillende elementen tijdens deze gebeurtenis. Zo stelde u initieel dat het in de middag van 26 januari was, waar u niet veel later verklaarde dat het in de nacht van 25 op 26 januari was.

Het lijkt nochtans dat u consistente verklaringen zou kunnen afleggen over het moment van de dag waarop deze aanval gebeurde. Verder verklaarde u initieel dat u met vrienden een spel aan het spelen was en dat u met hen naar het bos liep, terwijl u later dan geen enkele naam van de mensen waarmee u naar het kamp liep kon noemen. Bovendien is het weinig aannemelijk dat u zich in Orlu zou bevinden en zou horen over het feit dat de militairen een gewapende confrontatie met ESN verloren – de militie waar uw broer bij zit – en dat dit geen enkele zorg zou oproepen bij u. **De inconsistente en weinig aannemelijke verklaringen die u aflegde over uw gedrag tijdens de gebeurtenissen in Orlu roepen dan ook nogmaals vragen op bij uw eigenlijke aanwezigheid in Orlu op het moment van deze confrontaties tussen de ESN en het Nigeriaanse leger.** Indien u niet aanwezig was tijdens deze incidenten, kan er bovendien geen geloof worden gehecht aan uw vlucht uit Orlu, uw latere rekrutering door de ESN, uw vlucht van de ESN. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw vrees voor de unknown gunmen ook weer verder ondermijnd.”;

(vi) verzoeker er niet in slaagt concreet aan te tonen dat hij persoonlijk door het ESN/de unknown gunmen zou worden gevisieerd:

“Daarnaast wordt er nog op gewezen dat u uw vrees voor unknown gunmen allesbehalve concreet wist te maken.

Zo werd u gevraagd wie u precies vreesde bij terugkeer naar Nigeria, waarop u in algemene bewoordingen antwoordde dat u de unknown gunmen vreesde omdat ze overal spionnen zitten hebben alsook mensen die bij de inlichtingendienst zitten. U stelde dat u hen niet kon kennen, maar dat zij jou wel kennen en dat ze u overal zouden kunnen vinden (NPO, p. 14). Wanneer de dossierbehandelaar vervolgens wenste te weten wat er precies met u zou gebeuren indien u naar Lagos of Abuja zou gaan, antwoordde u met blote beweringen dat dit hetzelfde was en dat ze overal mensen hebben, mensen die bij de officiële overheid zitten, mensen van andere landen, politici die hun voordelen halen uit deze opstand (NPO, p. 14). U verwees wel naar een voorbeeld dat u eerder aanhaalde, namelijk dat een man waarmee u samen ontsnapte uit het ESN-kamp – E.S.C. – werd vermoord bij terugkomst in Ogun State (NPO, p. 12). Er wordt op gewezen dat u hier op geen enkele manier een bewijs van neerlegde – en dit dus eveneens een blote bewering is – terwijl u dit wel via sociale media vernam en bijgevolg wel in de mogelijkheid was om bewijzen neer te leggen. Het frappeert des te meer dat u geen bewijzen neerlegde van deze zogenaamde moord op een beweerde lotgenoot – hoewel u volgens uw eigen verklaringen wel in de mogelijkheid was om deze neer te leggen – wanneer men beschouwt dat u het wel opportuun vond om verschillende foto's van andere gebeurtenissen neer te leggen die geenszins de feiten vatten die u eraan toeschreef. Dit blijft dan ook louter een blote bewering waaraan geen geloof wordt gehecht. Wanneer de dossierbehandelaar later vroeg waarom u dacht dat de ESN/IPOB/unknown gunmen u nog steeds zouden zoeken, antwoordde u dat ze over de steden en de staten heen mensen hebben die voor hen werken en de lijsten hebben met doelen (NPO, p. 21). Wanneer de dossierbehandelaar u vervolgens wees op het feit dat het eigenlijke doel – volgens uw eigen beweringen – van de ESN/IPOB/unknown gunmen was om een onafhankelijke republiek van Biafra te verkrijgen en het hem bijgevolg sterk leek dat ze zich zouden bezig houden met het afschuimen van allerlei andere regio's op zoek naar enkelingen die zich niet wensen aan te sluiten bij de ESN, antwoordde u naast de kwestie en nietszeggend dat u gewoon bij hen moest omdat uw broer goed diende, u van een bekende worstelaarsfamilie kwam, dat ze spioneerden voor precieze mensen of politici en dat het hetzelfde systeem is zoals Boko Haram en ISIS. Toen de dossierbehandelaar nogmaals wees op het feit dat het niet logisch is dat een afscheidingsgroep met een tekort aan manschappen – gezien ze overgaan op gedwongen rekrutering – zoveel moeite zou doen om een persoon op te sporen terwijl dit niets hielp bij hun eigenlijke doel, antwoordde u dat dit was omdat ze dan aan anderen kunnen tonen wat er gebeurt als je niet gehoorzaam bent, omdat het een probleem was dat u als Igbo man niet voor de Igbo zaak vocht – dat het geen probleem zou geweest zijn als u een Hausa was – en dat ze je overal zouden vinden omdat er een netwerk overal in het land is. Eens te meer verviel u dus in blote beweringen die u op geen enkele manier kon staven.

Gezien u op geen enkele manier wist te concretiseren waarom de unknown gunmen u überhaupt zouden viseren en u steeds weer verviel in gratuite beweringen die u hoegenaamd niet kon staven, wordt de geloofwaardigheid van uw vrees nogmaals gerelativeerd.

[...];

(vii) verzoeker evenmin concreet aantoont dat hij ingeval van terugkeer naar Nigeria zou worden vervolgd omwille van zijn christelijke geloofsovertuiging:

“Wat betreft uw vrees voor religieuze vervolging, namelijk dat het nergens veilig zou zijn voor u omdat u gelooft wat u gelooft (NPO, p. 14, 24), wordt er gewezen op het feit dat u geen specifieke vrees voor vervolging aanhaalde. Daarnaast blijkt uit uw verklaringen ook dat u na uw vertrek uit Kano geen problemen meer zou gekend hebben omwille van uw religieuze overtuiging. Bovendien werd al gewezen op de ongeloofwaardigheid van de vervolging die u zou ondergaan hebben in Kano omwille van uw geloof waardoor de geloofwaardigheid van uw vrees voor religieuze vervolging reeds ernstig wordt ondermijnd (zie boven).”;

(viii) de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet in positieve zin kunnen doen ombuigen:

“De documenten die u voorlegde ter ondersteuning van uw VZ kunnen geen verandering brengen in de hierboven gemaakte vaststellingen. Wat betreft de Oekraïense verblijfvergunning die u voorlegde, wordt opgemerkt dat deze hoogstens uw identiteit kan aantonen, dewelke hier niet in twijfel wordt getrokken. Wat betreft het document dat u neerlegde over uw woonplaats in Oekraïne wordt er opgemerkt dat deze hoogstens bewijst dat u in Oekraïne een domicilie had. Uw geboorteakte kan dan weer hoogstens aantonen waar u werd geboren, dat u geboren bent in Kano en uw roots heeft in Otampa, Isuikwuato, Abia state – wat eveneens niet in twijfel wordt getrokken. Ook uw bewijs van identificatie kan hoogstens uw identiteit en uw herkomststreek – Isuikwuato – aantonen, wat eveneens niet in twijfel wordt getrokken. Verder werd er reeds vastgesteld dat de kopieën van de foto's die u voorlegde foto's zijn die u nam uit nieuwsartikelen die openbaar beschikbaar zijn op het internet en die op geen enkele manier gelieerd zijn aan uw eigen problemen – hoewel u op leugenachtige wijze beweerde van wel. Gezien u met deze documenten de asielautoriteiten probeerde voor te liegen, mogen er bij voorbaat ook vraagtekens geplaatst worden bij de authenticiteit van de andere documenten die u neerlegde. Waar u een verklaring van uw moeder en een verklaring van uzelf voorlegde over het overlijden van uw vader, wordt er op gewezen dat er reeds twijfels werden geplaatst bij uw verklaringen over het overlijden van uw vader bij de bomaanslag in Kano state op 27 juli 2014 (zie eerder). Bovendien wordt er opgemerkt dat er in uw land van herkomst Nigeria een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Nigeriaanse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas (zie administratief dossier). Hetzelfde geldt voor het document dat u neerlegde betreffende de bevestiging van uw adres. Ook werd eerder reeds gewezen op het gesolliciteerde karakter van dit document en kan dit de geloofwaardigheid van uw verblijf in Orlu dan ook niet herstellen – integendeel.”;

(ix) verzoekers opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud op het voorgaande geen ander licht werpen:

“Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 16 juni 2023. Op 22 juni maakte u via uw raadspersoon opmerkingen over. Deze bleken echter voornamelijk een herbevestiging van wat er te lezen viel in de notities van het persoonlijke onderhoud. De eigenlijke toevoegingen die u deed waren de volgende: u merkte op dat uw vader omkwam in Saint Charles catholic church Normanland Kano en niet Saint Johns, zoals neergeschreven in de notities (NPO, p. 8). Verder verklaarde u dat u na uw job bij indomi noodles in Bua cement factory werkte (NPO, p. 12). U verklaarde dat u niet wist wanneer de ESN werd gevormd omdat u geen interesse had in hen – wat frappeert gezien de unknown gunmen volgens uw beweringen voortkwamen uit de ESN uw primaire vervolgers zijn (NPO, p. 19). Verder voegde u toe dat u nergens had verklaard dat uw moeder was overleden of dat ze dood was. U wist enkel niets van haar huidige woonplaats en zei dat u geen communicatie met haar had omdat u werd gevraagd om onder de radar te blijven. Deze opmerkingen doen niets af aan de eerder gemaakte vaststellingen. Meer nog, uw uitspraak over uw desinteresse in de ESN roept nogmaals vragen op bij uw beweerde vrees, gezien er toch enige interesse mag verwacht worden van iemand die verplicht gerekruteerd wordt door de ESN, de voormalige militie waar zijn broer zou bijgezet hebben.”

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar verzoeker verklaart dat hij erkent dat de door hem voorgelegde foto's niets met zijn vluchtrelaas te maken hebben en hierover zijn spijt betuigt, dient erop gewezen dat hierdoor geen afbreuk wordt gedaan aan de vaststelling dat verzoeker de asielinstanties trachtte te misleiden door gebruik te maken van foto's van nieuwswebsites en te beweren dat deze op zijn vluchtrelaas betrekking hebben. Indien verzoeker daadwerkelijk meent actueel nood te hebben aan internationale bescherming omwille van zijn voorgehouden

problemen met het ESN/de *unknown gunmen*, kan niet worden ingezien dat hij zich op dergelijke bedrieglijke wijze zou moeten bedienen van foto's van nieuwswebsites ter staving van zijn vluchtrelaas teneinde deze internationale bescherming te bekomen. Verzoekers bewering, dat hij radeloos en slecht geadviseerd was, vormt geenszins een afdoende verschoning voor zijn handelen. Verzoeker werd van meet af aan duidelijk gemaakt dat hij in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming steeds de waarheid dient te vertellen. Dat hij gebruik maakte van foto's van nieuwswebsites die niet aan zijn vluchtrelaas zijn gerelateerd, is hiermee niet verzoenbaar. Evenmin kan worden aangenomen dat verzoeker op advies van derden tot dergelijk gedrag zou overgaan. Als zodanig wordt hierdoor dan ook afbreuk gedaan aan verzoekers algehele geloofwaardigheid, alsook aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn eigenlijke vluchtrelaas.

Verder wijst verzoeker er in zijn verzoekschrift op dat Kano State sedert 1967 een aanzienlijke ontwikkeling doormaakte, reden waarom zijn ouders zich aldaar om economische redenen vestigden en dit op een moment dat er daar nog geen sprake was van een religieus of etnisch conflict. Deze conflicten begonnen pas in de jaren 2000, toen zijn familie daar al jaren was gevestigd, aldus verzoeker. De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker hiervan geen enkele melding maakte toen hij hierover werd bevraagd tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Toen stelde verzoeker immers niet te weten waarom zijn ouders naar Kano State verhuisden en verwees hij vaagweg naar het werk van zijn grootvader als treinchauffeur (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Dat verzoeker *post factum*, na een aantal opzoeken op internet, vaststelt dat de economische situatie in Kano State aanvankelijk rooskleurig was, volstaat geenszins om alsnog concreet te duiden dat dit de reden was waarom zijn ouders, als christenen afkomstig uit respectievelijk Lagos en Enugu State, zich in het overwegend islamitische Kano State vestigden. Temeer daar aldaar sedert 2000 de sharia de vigerende wetgeving is en er sinds 2009 sprake is van religieuze spanningen door de opkomst van Boko Haram. Immers, uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij desalniettemin nog tot 2019 in Kano State bleef wonen. Waar verzoeker aan zijn verzoekschrift zijn paspoort toevoegt (stuk 3), stelt de Raad vast dat dit slechts een kopie van twee bladzijden van zijn paspoort betreft, hetgeen omwille van de manipuleerbaarheid ervan door middel van allerhande knip- en plakwerk slechts een geringe bewijswaarde heeft. Bovendien wordt deze bewijswaarde verder ondermijnd waar (i) uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') met betrekking tot corruptie en documentfraude in Nigeria blijkt dat valse, Nigeriaanse documenten gemakkelijk (al dan niet tegen betaling) verkrijgbaar zijn, (ii) verzoeker dit paspoort niet eerder heeft voorgelegd, en (iii) uit het voorgaande reeds is gebleken dat verzoeker er niet voor terugdeinst om de asielinstanties te trachten te misleiden. Aldus ontbeert het dit stuk aan afdoende bewijswaarde om op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen.

Waar verzoeker vervolgens zijn verklaringen afgelegd op de zetel van Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bevestigt wat betreft zijn geboorte in Dakata, komt hij niet verder dan het bevestigen van één versie van de dienaangaande terecht in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheid tussen zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken enerzijds en op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen anderzijds, hetgeen uiteraard deze tegenstrijdigheid niet ongedaan maakt. Verzoeker kan geenszins overtuigen waar hij stelt dat het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken snel ging en dat *“het duidelijk [was] dat niet al zijn verklaringen waren getranscribeerd of werden goed begrepen”*. Er kan bezwaarlijk worden ingezien dat het opgeven van de eigen geboorteplaats tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken veel tijd vraagt en/of dat er hierbij anderszins fouten zou kunnen worden gemaakt die verzoeker niet eerder kon opmerken toen hem zijn verklaringen werden voorgelezen. Verder blijkt nergens uit verzoekers verklaringen afgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat zijn vader in een kerk *“in de buitenwijken van Sabon Gari”* is gestorven, zoals hij in zijn verzoekschrift stelt. Het betreft dan ook slechts een blote bewering die duidelijk *post factum* na reflectie tot stand kwam na confrontatie met de bestreden beslissing. Dit klemt des te meer daar verzoeker verderop in zijn verzoekschrift stelt dat zijn vader omkwam in Nomansland in Kano State, hetgeen op 160 kilometer van Sabon Gari in Kaduna State (en dus niet in Kano State) is gelegen, zoals blijkt uit het bijgevoegde kaartje (verzoekschrift, p. 8). Bezwaarlijk kan dit als een buitenwijk van Sabon Gari in Kano State worden beschouwd. Via de in het verzoekschrift aangehaalde *Wikipedia*-pagina over Sabon Gari kan worden vastgesteld dat *“Sabon Gari”* de naam is die aan een verzameling van steden en dorpen wordt gegeven in Noord-Nigeria, Niger en Kameroen en die worden bewoond door etnische groepen die niet tot de Hausa behoren. Er dient dan ook besloten dat verzoeker zijn relaas in zijn verzoekschrift, na confrontatie met de bestreden beslissing, tracht aan te passen, doch op een wijze die niet met de door hem bijgebrachte objectieve informatie overeenstemt, hetgeen, temeer in het licht van de voorgaande vaststellingen met betrekking tot zijn eerdere poging om de asielinstanties te misleiden, eens te meer afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid en aan de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas.

Verder stelt de Raad vast dat verzoeker bij zijn verzoekschrift (stuk 4) plots een verklaring van zijn vader voegt die, in tegenstelling tot de verklaring die hij eerder aan het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voorlegde (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), wél

gedateerd is op 15 januari 2007 in plaats van 6 juli 2021. Aangezien verzoeker reeds eerder de asielinstanties trachtte te misleiden (zie *supra*), alsook gelet op de informatie in het administratief dossier met betrekking tot corruptie en documentfraude in Nigeria, ontbeert het dit stuk aan de nodige bewijswaarde om op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Temeer daar verzoeker slechts een kopie voorlegt, die door middel van allerhande knip- en plakwerk gemakkelijk manipuleerbaar is. Het is, gelet op het geheel van deze vaststellingen, allerm minst ernstig dat verzoeker louter verwijst naar het aanvragen van het attest van de erkenning van zijn vader in juli 2021 en de 'onderontwikkelde administratie' in Nigeria teneinde te verschonen dat hij eerder een in 2021 gedateerd attest voorlegt en bij zijn verzoekschrift plots op de proppen komt met een in 2007 gedateerd attest.

Gezien het voorgaande, kan verzoeker dan ook geenszins worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift besluit als volgt:

"Verzoekers verklaringen over de dood van zijn vader en hun verhuis naar Sabon Gari is vervolgens aannemelijk en zijn geloofwaardigheid wordt hierdoor niet aangetast.

Verzoeker kende Problemen in Sabon Gari omwille van zijn religie : zijn vader kwam om het leven bij een bomaanslag in een kerk en hijzelf werd aangevallen omdat hij met een moslimvrouw wenste te trouwen. De religieuze spanningen in de regio kunnen redelijkerwijs niet worden betwist en aangezien verzoeker voldoende heeft aangetoond dat hij daar heeft gewoond, kan hij redelijkerwijs worden geloofd toen hij zei dat hij daarvan het slachtoffer is geweest."

Waar verzoeker verwijst naar de religieuze spanningen in Sabon Gari, dient erop gewezen dat dit louter algemene informatie betreft die geen betrekking heeft op verzoekers persoonlijke, individuele situatie en die op zich dan ook niet volstaat teneinde alsnog de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden verblijfplaatsen in Nigeria te herstellen.

Inzake zijn verhuis naar Orlu in Imo State, voert verzoeker aan dat hij omwille van economische redenen naar deze plaats verhuisde. Hij verwijst hierbij naar zijn verklaringen tijdens zijn persoonlijk onderhoud en naar algemene informatie in verband met Orlu op *Wikipedia*. De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud weliswaar aangaf dat hij naar Orlu verhuisde omdat hij en zijn moeder daar een job konden vinden en het er veiliger was (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3), doch dat hij hiervan geen melding meer maakte toen hij hier later tijdens zijn persoonlijk onderhoud nogmaals over werd bevraagd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15). Dit klemmt des te meer daar het hebben van een eerdere affiliatie, zoals in verzoekers geval met Abia State, waar hij reeds drie jaar had gewoond, de in zijn verzoekschrift aangehaalde 'nieuwe start' voor hem en zijn familie zou vergemakkelijken. Bovendien werd het door verzoeker voorgelegde bewijs van zijn domicilie in Orlu (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) opgemaakt in Kano State, terwijl Orlu in Imo State ligt. Verzoekers uitleg "*dat hij een document nodig had van Kano-State, zijn vorige regio, om te bevestigen dat hij zijn adres verplaatst naar Orlu, Imo-State*", kan geenszins overtuigen. Er kan immers niet worden aangenomen dat de Nigeriaanse deelstaat Kano State zou dienen te bevestigen dat hij gedomicilieerd is in de Nigeriaanse deelstaat Imo State. Evenmin brengt verzoeker enig objectief stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat dit de gang van zaken zou zijn in Nigeria als men er een bewijs van domiciliëring wil bekomen na een verhuis van één deelstaat naar een andere. Dergelijke gekunstelde *post factum*-bewering doet dan ook eens te meer afbreuk aan de bewijswaarde van dit stuk alsook aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Bovendien wijst de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht op het volgende: "*In deze context mag er bovendien nog opgemerkt worden dat het document niet strookt met uw verklaringen dat u Kano moest verlaten uit vrees voor religieuze vervolging. Immers kan er niet ingezien worden waarom u voor iets banaals als een bewijs van domicilie terug zou keren naar de plaats die u net ontvluchtte uit vrees voor religieuze vervolging. Naast het feit dat dit het gesolliciteerde karakter van dit document van uw domicilie in Orlu nog eens onderstreept, is ook dit nog eens nefast voor uw beweemde vrees voor religieuze vervolging, alsook voor uw algemene geloofwaardigheid.*" Dienaangaande voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift. Het voorgaande wordt overigens bevestigd waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt als volgt: "*De spanningen in de regio bestonden al lange tijd en verzoeker, samen met de bewoners van Orlu, hadden geleerd om in een staat van permanente hyperwaakzaamheid te leven.*" Dat verzoeker in deze context in Orlu bleef wonen, een plaats waar hij en zijn familie geen eerdere affiliatie mee hadden, terwijl hij wel een eerdere affiliatie had met Abia State, is geenszins aannemelijk en doet dan ook verder afbreuk aan zijn voorgehouden verblijf in Orlu. Bijgevolg kan verzoeker geenszins worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift besluit als volgt:

"Verzoekers verhuis naar Orlu wordt niet ondermijnt door de argumenten van verwerende partij : zijn verhuis naar Orlu wordt gestaafd door zijn coherente en plausibele verklaringen, en door zijn documenten.

Wat er in Orlu gebeurde, namelijk zijn Problemen met de unknown gunmen, is bijgevolg aannemelijk en kan niet worden betwist op een geldige wijze met de argumenten van verwerende partij."

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt als volgt:

“Verzoeker heeft 2 broers en 1 zus : C.I., geboren in 1991 te Jos. Chin. geboren in 1997 te Kano en Ch., geboren in 1995 te Kano.

Verzoeker herinnert zich zijn twee broers en zijn zus te hebben vermeid op Dienst Vreemdelingenzaken en kan niet verklaren waarom ze niet op het verslag verschijnen.

Verzoeker heeft altijd verklaard dat het zijn broer C.I. was, geboren in 1991 te Jos, juist na hem, die zich bij ESN aansloot. Verzoeker heeft nooit verklaard dat het Chin. was, of Ch..

Zijn verklaringen over zijn broers en zussen zijn coherent en samenhangend.”,

kan hij niet overtuigen en tracht hij *post factum* zijn eerdere, uiteenlopende verklaringen over zijn broers en zus alsnog met elkaar te verzoenen. In de bestreden beslissing stelt de commissaris-generaal evenwel terecht vast dat verzoekers verklaringen over zijn broers en zussen allerm minst coherent waren:

*“Zo stelde u in de verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken – wanneer u werd gevraagd om uw broers en zussen op te lijsten – dat uw broers I. en C. heetten, respectievelijk geboren in 1991 in Kano en in 1997 in Jos (verklaring DVZ, vraag 17). Wanneer u tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS echter werd gevraagd naar uw broers en zussen, noemde u twee broers – C. en Chin. – en een zus – Ch. (NPO, p. 9). Vervolgens wees de dossierbehandelaar u er op dat u eerder sprak over een I., waarop u verduidelijkte dat dit de andere naam was van een van uw broers. Gevraagd wie dan I. was, antwoordde u eerst Chin. en corrigeerde u vervolgens naar C.. U verklaarde vervolgens ook dat C. – waarna u aanvulde met I. – werd geboren in Jos (NPO, p. 9). Later stelde u nog eens – als antwoord op de vraag welke broer nu precies bij de ESN ging – dat C. uw directe jongere broer was (NPO, p. 19). Op zich is het al frappant dat u geen eenduidige verklaringen kon afleggen over de namen van uw broers, hun leeftijd en waar ze werden geboren. Temeer echter wanneer men beschouwt dat één van uw broers bij ESN zat en deze zich initieel opofferde zodat de rest van de familie werd gevrijwaard van problemen met de ESN. Bovendien verklaarde u expliciet dat de reden waarom u vervolgd zou worden door de unknown gunmen - de huidige naam van de ESN – was door het feit dat uw broer bij de ESN zat (NPO, p. 24). **Het lijkt dan ook dat het minste wat verwacht kan worden is dat u eenduidige verklaringen zou kunnen afleggen over wie welke broer is en wie bij de ESN ging.** Het feit dat u echter bij iedere vraag over uw broers leeftijden, geboorteplaatsen en namen van uw broers wisselde, zorgt ervoor dat u geen zicht kon bieden op welke broer nu daadwerkelijk bij de ESN zat. Gezien u dit niet kon, wordt geloofwaardigheid van de affiliatie van een van uw broers met de ESN dan ook ondermijnd. Gezien uzelf verklaarde dat uw vrees expliciet gekoppeld was aan zijn lidmaatschap, wordt de geloofwaardigheid van uw vrees voor de unknown gunmen verder ondermijnd.*

Verder wordt er op gewezen dat u het in de vragenlijst van het CGVS eveneens naliet om de ontvoering van uw zus Ch. te vermelden (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Meer nog, u liet het zelf na om uw zus Ch. überhaupt te noemen wanneer u werd gevraagd naar uw broers en zussen (zie verklaring DVZ, vraag 17). Dit ondermijnt dan ook meteen de geloofwaardigheid van deze ontvoering, wat nochtans volgens uw eigen verklaringen het rechtstreekse gevolg was van uw ontsnapping uit het ESN-kamp (NPO, p. 11). Er mag verwacht worden dat u een significante gebeurtenis als de ontvoering van uw zus – als gevolg van uw ontsnapping – op zijn minst zou vernoemd hebben wanneer u werd gevraagd naar de zaken die u ertoe hadden aangezet om het land te verlaten. Het feit dat u het naliet om een dermate significante gebeurtenis te benoemen ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van deze ontvoering, alsook uw algemene geloofwaardigheid. Bovendien wordt ook de geloofwaardigheid van uw vrees voor de unknown gunmen verder ondermijnd door het feit dat er geen geloof wordt gehecht aan deze ontvoering.

Het feit dat u geen coherente verklaringen wist af te leggen over uw broers en zus – ondanks de cruciale rol die ze spelen in uw eigen vervolgingsverhaal – ondermijnt de geloofwaardigheid van uw problemen met én vrees voor de unknown gunmen (/ESN) dan ook verder.

Er wordt in deze context nog gewezen op het feit dat u ook incoherente verklaringen aflegde over uw moeder. Zo stelde u in de verklaring van de DVZ dat uw moeder op dit moment in Isuikwato verbleef (vragenlijst DVZ, vraag 13), waar u tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS stelde dat ze voor zover u wist in Orlu was (NPO, p. 9). U had immers al geen contact meer gehad met haar sinds uw vertrek uit Nigeria. Indien dit het geval was, kan er echter niet worden ingezien, waarom u initieel had verklaard dat ze in Isuikwato woonde. Naast het feit dat bovenstaande vaststellingen verschillende verklaringen over de vervolging die u en uw familie ondergingen ondermijnen, mag er ook gewezen worden op het feit dat u allesbehalve een helder beeld van uw huidige familiale situatie heeft aangeboden, wat nogmaals ingaat tegen de medewerkingsplicht.”

Het is allerm minst ernstig om in onderhavig verzoekschrift de namen van één van zijn broers, C. en I., eenvoudigweg na elkaar te plaatsen, C.I., alsof dit diens volledige naam is, terwijl hij eerder op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat zijn broers C. respectievelijk I. heten, beiden in een ander jaar en op een andere plaats geboren en hij bovendien tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de naam I. afwisselend aan zijn broer C. en zijn broer Chin. verbond. Verzoeker kan dan ook niet worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift stelt dat zijn verklaringen over

zijn broers en “zussen” (terwijl hij maar één zus zou hebben) coherent en samenhangend zijn. Inzake zijn zus Ch., betoogt hij dat hij diens ontvoering niet vermeldde tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken wegens een gebrek aan tijd. Nochtans speelt deze ontvoering een belangrijke rol in verzoekers vluchtrelaas, zodat wel degelijk kan worden verwacht dat hij hiervan minstens melding zou maken tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, *quod non*. Verzoeker wijst er in zijn verzoekschrift immers zelf op dat hij wel andere aspecten van zijn relaas kon vertellen en dat hij dit in 5 à 10 zinnen diende te doen. Bezwaarlijk kan worden ingezien dat hij in deze 5 à 10 zinnen geen mogelijkheid zou hebben gehad om de ontvoering van zijn zus, zoals gesteld een belangrijk element van zijn vluchtrelaas, minstens te vermelden. Waar verzoeker verder in zijn verzoekschrift zijn verklaringen afgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bevestigt dat zijn moeder in Orlu verblijft, komt hij niet verder dan het bevestigen van één versie van de dienaangaande terecht in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheid (verzoeker had op de Dienst Vreemdelingenzaken immers verklaard dat zijn moeder in Isuikwato verbleef), hetgeen uiteraard deze tegenstrijdigheid niet ongedaan maakt. Waar verzoeker verder stelt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten onrechte besluit tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas op basis van de vaststellingen gedaan in relatie tot zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, dient erop gewezen dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren. In de bestreden beslissing wordt immers ook terecht (zie *supra*) gewezen op het ongeloofwaardig karakter van verzoekers verklaringen over zijn verblijfplaatsen in Nigeria en zijn poging om de asielinstanties te misleiden, die mede de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas ondermijnen.

Verder slaagt verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in om een ander licht te werpen op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing met betrekking tot de gebeurtenissen in Orlu in januari 2021. Waar hij stelt als volgt: *“Er was geen publieke reactie op de eerste aanval op 22 januari, die geen succes was. In feite is er geen enkel artikel over het onderwerp te vinden, gezien het gebrek aan impact. Het is dus “normaal” dat verzoeker, net als de meerderheid van de bevolking, niet bezorgd was. De spanningen in de regio bestonden al lange tijd en verzoeker, samen met de bewoners van Orlu, hadden geleerd om in een staat van permanente hyperwaakzaamheid te leven.”*, dient erop gewezen dat verzoeker beweert dat één van zijn broers lid was van het ESN, zodat van hem wel degelijk een verdergaande interesse in de aanval van 22 januari 2021 kan worden verwacht dan van de rest van de bevolking van Orlu. Waar hij verder stelt als volgt: *“In de nacht tussen 25 januari en 26 januari hoorde verzoeker de eerste gewerschoten. De aanval ging door op de dag van 26 januari. Verzoeker was buiten met kennissen, niet met vrienden, en vluchtte met hen naar de bossen. Hij kende persoonlijk deze mensen niet, het waren burens die hij soms buiten ontmoette maar hij had persoonlijk geen contact met hen.”*, kunnen zijn verklaringen bezwaarlijk als doorleefd worden beschouwd. Het is allerminst aannemelijk dat hij enerzijds tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaart dat hij op dat moment met vrienden buiten een spel aan het spelen was (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19 – ook geciteerd in het verzoekschrift (p. 11)), terwijl hij in zijn verzoekschrift stelt dat het kennissen waren en geen vrienden. Vervolgens stelt hij dat het burens waren maar dat hij met hen geen persoonlijk contact had. Het is bezwaarlijk met elkaar verzoenbaar dat verzoeker stelde buiten een spel te hebben gespeeld met zijn burens en tegelijkertijd beweert dat hij met deze mensen, die hij eerder als vrienden omschreef, geen persoonlijk contact had. Voorts verklaarde verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud aanvankelijk dat de aanval plaatsvond op de middag van 26 januari 2021, waar hij later stelde dat dit in de nacht van 25 op 26 januari was. In zijn verzoekschrift komt hij dienaangaande niet verder dan het bevestigen van één versie van deze terecht in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheid, hetgeen uiteraard deze tegenstrijdigheid niet ongedaan maakt. Nergens uit zijn verklaringen blijkt dat de aanval in de nacht van 25 op 26 januari was begonnen en op 26 januari overdag is voortgezet, zoals hij in zijn verzoekschrift stelt. De door verzoeker in zijn verzoekschrift aangehaalde *“anekdotische details”* die hij uiteenzette, doen aan het voorgaande geen afbreuk en zijn niet meer dan blote beweringen.

Vervolgens betoogt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift:

“Verzoekers bevestigt en herhaalt de verklaringen die hij op het CGVS heeft gedaan : hij vreest ESN die hem, ongeacht waar hij woont, hem zullen kunnen vinden omdat hun strijd en waarden verbonden zijn met hun etnische groep/stam : als Igbo wordt van verzoeker verwacht dat hij de wapens opneemt om de zaak van de ESN/IPOD te verdedigen.

De tegenpartij lijkt het etnische aspect van de strijd van ESN, dat door verschillende objectieve bronnen is vastgesteld, volledig te ontkennen :

[...]

Verzoekers vrezen zijn vervolgens niet □ puur hypothetisch □ maar wel concreet aangezien de aanwezige factoren (verzoeker etniciteit, verzoekers broer die lid was van ESN, verzoekers ervaringen in de ESN-kamp, enz.).

Op het argument van het CGVS dat het ESN de verzoeker niet in heel Niger zal zoeken, herinnert laatstgenoemde eraan dat het voor hem nu al onmogelijk is om naar het noorden van Niger te gaan, waar hij als Christen zijn leven zou riskeren vanwege Boko Haram en zijn terroristische beweging. In de rest van Nigeria zijn de Igbo in veel staten aanwezig en het zou voor hen dus niet moeilijk zijn om de aanvrager te vinden.”

Er dient vooreerst op gewezen dat het herhalen van en volharden in reeds eerder afgelegde verklaringen op zich niet van aard is om een ander licht te werpen op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing dienaangaande. Verder blijkt uit de door verzoeker geciteerde informatie geenszins dat het ESN/de *unknown gunmen*/IPOB tot gedwongen, individuele rekrutering zouden overgaan, zoals verzoeker voorhoudt. Laat staan dat zij hierbij een persoon overal in Nigeria zouden kunnen viseren. Dat Boko Haram in het noorden van Nigeria actief is en dat er in de rest van Nigeria veel Igbo wonen, betekent immers niet dat verzoeker ingeval van terugkeer naar Nigeria snel gevonden kan worden. Voor het overige betreft dit louter algemene informatie die geen betrekking heeft op verzoekers persoonlijke, individuele situatie en die op zich dan ook niet volstaat om de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas alsnog te herstellen. Uit het voorgaande is immers gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verblijfplaatsen in Nigeria, aan de connectie tussen zijn broer en het ESN en aan verzoekers persoonlijke problemen. Er kan dan ook worden aangenomen dat verzoeker niet op negatieve wijze in de aandacht van het ESN/de *unknown gunmen*/IPOB stond voorafgaand aan zijn vertrek naar Europa.

Waar verzoeker nog stelt als volgt in zijn verzoekschrift: “*Verzoeker benadrukt ook dat hij als Christen niet naar een regio waar Bokom Haram heerst kan verhuizen. De regio's die blijven*”, dient erop gewezen dat nergens in de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker zou dienen te verhuizen naar een regio in Nigeria waar Boko Haram actief is.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde vluchtrelaas. Kritiek op de overtollige motieven dat verzoeker het ESN niet vermeldde toen hem tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken werd gevraagd of hij actief was in een organisatie en dat hij een visum voor Oekraïne had kunnen regelen, kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij niet op dienstige wijze door verzoeker worden weerlegd, door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

5.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

5.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

5.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.
§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een "reëel risico" loopt. Het begrip "reëel risico" wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip "ernstige schade" door drie onderscheiden situaties te voorzien.

6.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

6.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Nigeria zou hebben gekend.

6.4. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een "ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict".

Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de bestreden beslissing het volgende:

"Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-nigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De **overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja** zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in

de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaten Kano State – waar u beweerde te zijn geboren – en Abia State – waar u vandaan komt en studeerde – actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaten Kano State en Abia State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

De in het verzoekschrift opgenomen informatie (p. 14-16) ligt in dezelfde lijn als de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie en is dan ook niet van aard aan te tonen dat bovenstaande analyse niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal uit de beschikbare landeninformatie de verkeerde conclusies heeft getrokken. Deze analyse vindt steun in de aangehaalde informatie, is pertinent en correct en wordt door de Raad in zijn geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

6.5. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend vierentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER